

“Căutați pacea cu toți”

(Everi 12:14)

18/10/2020

“Dobândește pacea sufletească și mii de oameni din jurul tău se vor mântui!”

(Sf. Serafim de Sarov)

Aceste cuvinte ale Sfântului Serafim de Sarov indică ceea ce am vorbit în omilia noastră anterioară. Când o persoană credincioasă dobândește mai întâi o pace interioară în inima sa, atunci va ajuta și mulți alți oameni să-și găsească propria pace. După cum știm cu toții, într-o lume afectată de diverse probleme, singura speranță de a găsi seninătatea sufletului este în Hristos, „Domnitorul păcii”. Aceasta include a fi în preajma celor care și-au găsit propria pace prin a fi uniți cu El.

Este semnificativ în mod deosebit faptul că în Fericirile Sale (Matei 5: 3-12), Domnul a inclus printre cele nouă grupuri de oameni pe care i-a numit „Fericți” (adică binecuvântați și norocoși) pe cei care aduc pacea altora: „*Fericiți făcătorii de pace, căci aceia fii lui Dumnezeu se vor chema*”(versetul 9).

Trebuie să începem cu recunoașterea faptului că a fi în pace cu alte persoane nu este ușor. Acest lucru devine și mai evident atunci când ne dăm seama că soții, frații, rudele, prietenii, colegii de muncă, vecinii, concetățenii și alții dragi nouă se pot înstrăina. Știm despre astfel de situații în viața noastră de zi cu zi, în care oamenii din familiile sau societatea noastră se îndepărtează unul de celălalt.

Care este motivul pentru toate acestea, în care absența păcii și a armoniei îi face pe oameni să-și dorească separarea? Sfântul Iacov, Fratele Mântuitorului, în Epistola sa pune întrebarea și dă răspunsul: „*De unde vin războaiele și de unde certurile dintre voi? Oare, nu de aici: din poftele voastre care se luptă în mădulele voastre?*” (Iacov 4: 1). Patimile omenești sunt cauza. Acestea sunt pasiunile (poftele) care, atunci când intră în inima cuiva, le îndepărtează pacea și pacea altora. Fără îndoială că am observat în propria noastră experiență efectele ego-ului. Dacă o persoană simte că ego-ul său a fost rănit de un cuvânt rostit sau își imaginează că cineva l-a neglijat sau l-a micșorat, atunci ar putea foarte bine să decidă să nu aibă nicio legătură cu persoana pe care o consideră responsabilă. După cum știm, un ghimpe major care provoacă dureri intense în relațiile umane este gelozia. Este trist faptul că, din motive uneori ne semnificative, am pierdut un cadou atât de neprețuit, precum pacea!

Întrebarea devine atunci: Când cineva este legat de astfel de sentimente, cum pot avea o relație pașnică cu el?

Trebuie să mărturisim că nu există răspunsuri simple. Nu depinde de noi să schimbăm comportamentul altcuiva, dacă nu sunt dispuși să se schimbe. Noi suntem responsabili doar de noi înșine iar propriul nostru comportament poate fi schimbat, aliniindu-l la voia lui Dumnezeu, prin harul Său. Dar există ceva ce putem face pentru altcineva. Primul lucru (când observăm pe cineva înstrăinat de noi), este să reflectăm asupra propriilor noastre acțiuni. Am spus sau am făcut ceva care a determinat această persoană să acționeze astfel față de noi? Dacă răspunsul este da, atunci trebuie să cerem sincer iertarea lor și să reparăm orice durere pe care am putut să o provocăm de bunăvoie sau din nepăsare. Sfântul Apostol Pavel ne dă acest sfat: „*pe cât stă în puterea voastră,*

trăiți în bună pace cu toți oamenii” (Romani 12:18). Dacă este o problemă serioasă, să facem tot posibilul (cu rugăciune, smerenie și răbdare) pentru a încerca să restabilim pacea, chiar dacă aceasta înseamnă unele sacrificii din partea noastră. Cuvântul Domnului și experiența dovedește că acest lucru va aduce multe binecuvântări de la Dumnezeu. Au existat oameni care au suportat nedreptățile din mâinile altora de dragul păcii, iar Dumnezeu le-a răsplătit în diferite moduri după aceea. Știm și cazuri de persoane care au suferit ani de zile din cauza comportamentului dur și inuman al soților lor. Dar cu ajutorul lui Dumnezeu, căsătoria a fost salvată, soțul dur schimbându-și complet comportamentul. Rezultatul este o viață lungă, pașnică, fericită și armonioasă.

Ce se întâmplă dacă cealaltă persoană nu este deschisă să accepte oferta noastră de pace? În acest caz, Domnul ne spune: „*ia cu tine încă unul sau doi*” (Matei 18:16) și continuă să încerci. Dacă nu îi ascultă și sunt membri ai Bisericii cu un părinte duhovnic, atunci cereți preotului să medieze pentru ca această persoană să fie liberă de dușmănia pe care o are împotriva ta. Cu alte cuvinte, să facem tot ce putem pentru a aduce pace între noi și cealaltă persoană. Dacă, în ciuda tuturor eforturilor noastre, ei declară că nu vor să aibe nimic de-a face cu noi, atunci singurul lucru care ne-a rămas este să ne rugăm cu căldură pentru mântuirea sufletului lor și orice altceva ce Dumnezeu ne poate lumina să facem. Cel mai important, ar trebui să facem acest lucru fără urmă de ostilitate împotriva acestei persoane, ci să acționăm numai cu dragoste sinceră.

Cu siguranță, un astfel de subiect serios nu poate fi acoperit pe deplin în acest spațiu și timp limitat. Ceea ce am spus este un tratament general pe tema păcii dintre oameni, pentru a ne orienta în direcția corectă. În orice caz, trebuie să încercăm să ne menținem pacea cu Dumnezeu, pacea cu noi înșine și să căutăm, atât cât depinde de noi, să fim în pace cu alți oameni. Acest lucru este valabil mai ales pentru rudele și prietenii noștri.

Dacă ne extindem eforturile de menținere a păcii și către alți oameni despre care știm că sunt în conflict unul cu celălalt, atunci, a spus Domnul, devenim demni de cea mai înaltă onoare de a fi numiți „*fii ai lui Dumnezeu*” (Matei 5: 9). Obținerea acestei păci în inimile noastre și relații pașnice cu toți merită orice încercare, fiecare luptă și fiecare sacrificiu. În acest fel vom deveni demni să vedem Fața lui Dumnezeu și să fim cu bucurie alături de El pentru totdeauna. Amin.